

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Milana Podhrázkého ve věci

žalobce: **D. V.**
narozen x, státní příslušnost Ukrajina
bytem x
zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem
sídlem Opletalova 25, Praha 1

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 7. 2017, č. j. MV-71811-4/SO-2017, o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 7. 2017, č. j. MV-71811-4/SO-2017, **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto usnesení České republice – Krajskému soudu v Praze soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1.000,- Kč, a to na účet soudu č. 3703-8729111/0710, VS: 3946014417.

Odůvodnění:

- 1 Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou u zdejšího soudu dne 9. 8. 2017 žalobce napadá rozhodnutí žalované ze dne 10. 7. 2017, č. j. MV-71811-4/SO-2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 4. 2017, č. j. OAM-695-17/ZR-2016. Tímto rozhodnutím byla žalobci podle § 77 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost povolení k trvalému pobytu na území České republiky (výrok I.) a podle §

77 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena lhůta 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k vycestování z území České republiky (výrok II.).

- 2 Žalobce v žalobě současně navrhl, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek. Svůj návrh odůvodnil tím, že na území České republiky (dále jen „ČR“) pobývá již řadu let spolu se svou manželkou, která má povolení k trvalému pobytu. Během této doby si zde vytvořil silné rodinné, ekonomické a sociální vazby, neboť zde má rodinu a přátele. Je trestně bezúhonný a vždy plnil své povinnosti. Žalobce je plně integrován do české společnosti, o čemž svědčí jeho dlouhodobý pobyt na území ČR. Nepřiznáním odkladného účinku by tak došlo k zásahu do práva na soukromý a rodinný život žalobce. Došlo by dále k zásahu do práva žalobce na spravedlivý proces, neboť by v důsledku povinnosti vycestovat z území ČR nemohl uplatňovat svá práva v soudním řízení v této věci. Nemohl by je plně realizovat, kontrolovat, či se osobně podílet na jejich realizaci. Žalobci přitom hrozí, že bude nucen opustit území ČR ještě dříve, než bude soudem rozhodnuto o jeho žalobě. Není si vědom, že by mohla přiznáním odkladného účinku vzniknout újma jiným osobám, nebo mohlo dojít k ohrožení veřejného zájmu.
- 3 Na podporu svého návrhu, zejména pokud jde o tvrzený zásah do práva na spravedlivý proces, žalobce poukázal na závěry vyslovené v usnesení Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100 (všechna rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz). Dále odkázal na usnesení NSS ze dne 6. 12. 2005, č. j. 6 Afs 77/2005 – 96, publ. pod č. 786/2006 Sb. NSS, a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2011, č. j. 3 A 203/2011 – 40.
- 4 Žalovaná ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvedla, že přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s veřejným zájmem, který spatřuje v tom, aby na území ČR nesetrvávali cizinci, kteří ke své žádosti o povolení k trvalému pobytu vědomě přiložili náležitosti, v nichž uvedené údaje neodpovídaly skutečnosti.
- 5 Krajský soud v Praze návrh na přiznání odkladného účinku posoudil takto:
- 6 Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
- 7 Odkladný účinek lze žalobě přiznat, pokud jsou kumulativně splněny tři předpoklady, a to že (1.) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, (2.) tato újma je pro žalobce nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3.) přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Tyto tři předpoklady je nutno naplnit kumulativně, při nesplnění byť jednoho z nich nelze návrhu vyhovět. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud neposuzuje důvodnost žaloby, ale pouze zjišťuje, zda byly osvědčeny uvedené zákonné předpoklady. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě tedy nemůže jakkoliv předjímat rozhodnutí ve věci samé nebo hodnotit zákonnost napadeného rozhodnutí.
- 8 Tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, je povinen žalobce, který se přiznáním odkladného účinku domáhá svým návrhem; nestačí tak v návrhu toliko poukázat na možnost vzniku újmy. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem

napadeného rozhodnutí či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu.

- 9 Obecně lze konstatovat, že kvalifikovaná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. může žalobci vzniknout již zrušením platnosti povolení k trvalému pobytu a stanovením lhůty k vycestování. Po žalobci totiž nelze spravedlivě požadovat, aby na území ČR pobýval nelegálně a následně se domáhal odkladného účinku teprve v souvislosti s případným správním vyhoštěním a zákazem pobytu (bylo by velmi nepřipadné, pokud by soud účastníky řízení nepřímou pobízel k nezákonnému jednání). Splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě je třeba vždy zkoumat ve vztahu ke konkrétním skutkovým a právním okolnostem daného případu. Je-li v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě namítáno, že v případě jeho nepřiznání hrozí žalobci újma v podobě nuceného vycestování z území, je předně třeba zkoumat, zda je takový následek s napadeným rozhodnutím nutně spojen. Ukončením platnosti povolení k trvalému pobytu vznikla žalobci povinnost vycestovat z území ČR (§ 77 odst. 3 zákona o pobytu cizinců). Soud přitom nedisponuje žádnou informací o tom, že by žalobce měl jiný právní titul k pobytu. Přiznáním odkladného účinku tak lze odvrátit případnou újmu vzniklou v příčinné souvislosti s povinností opustit území ČR.
- 10 Pokud jde o tvrzenou újmu spočívající v zásahu do žalobcova práva na spravedlivý proces, a zejména práva na osobní účast na soudním řízení, je třeba uvést, že pro samotnou účast u ústního jednání soudu či pro osobní setkání s právním zástupcem lze v současné době (od 11. 6. 2017) u držitelů biometrických pasů Ukrajiny využít bezvízového styku se státy Evropské unie, popř. si požádat o krátkodobé vízum, a tímto způsobem zajistit účast u případného ústního jednání. S právním zástupcem se lze rovněž setkat osobně i v zahraničí, popř. využít moderních prostředků komunikace, které v dnešní době umožňují bez zvýšených finančních nároků komunikaci na úrovni téměř srovnatelné s osobním setkáním. Povinnost vycestovat z území tak sama o sobě nebrání účinnému uplatňování práv žalobce v řízení před soudem. V této souvislosti lze odkázat na usnesení NSS ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 – 32, z něhož plyne závěr, že návrhu na přiznání odkladného účinku v pobytových věcech nelze vyhovět, opírá-li se pouze o obecnou argumentaci právem na spravedlivý proces (právo osobně se účastnit řízení, být v úzkém kontaktu se svým zástupcem), aniž by zde byly další, individualizované a závažné okolnosti, které mimořádně vyloučení účinků pravomocného správního rozhodnutí odůvodňují. Vedle práva na osobní účast na soudním řízení proto musí žalobce tvrdit a osvědčit reálnou hrozbu jiné intenzivní újmy, kterou by již v návaznosti na samotné vycestování utrpěl, má-li být jeho návrh úspěšný. V daném případě ovšem žalobce hrozbu vzniku takové újmy neosvědčil.
- 11 Újmu plynoucí z napadeného rozhodnutí žalobce spatřoval předně v zásahu do jeho práva na soukromý a rodinný život. Uvedl, že na území ČR žije se svou manželkou, která zde má povolen trvalý pobyt. Vytvořil si zde silné rodinné, ekonomické a sociální vazby a je plně integrován do české společnosti. Soud však považuje tato tvrzení za nekonkrétní a nepodložená. Žalobce nevylicil žádné podrobnosti ohledně svých osobních a rodinných poměrů, vyjma skutečnosti, že s ním na území ČR žije jeho manželka. Toto tvrzení ale žádným způsobem neosvědčil, stejně jako neosvědčil ani tvrzení, že jeho manželka zde má povolen trvalý pobyt. Žalobce jinak pouze obecně konstatoval, že je integrován do české společnosti a vytvořil si vazby na území ČR, aniž by tyto vazby blížeji popsal a především uvedl, jak konkrétně by měl být narušen jeho soukromý a rodinný život, tedy jaká újma by mu na něm vznikla. Na základě takto neurčitých a neosvědčených tvrzení nelze posoudit, zda

by výkon povinnosti vycestovat z území ČR skutečně mohl zasáhnout do žalobcova práva na rodinný a soukromý život s takovou intenzitou, aby se vůbec dalo uvažovat o újmě.

- 12 Konečně ke zmínce žalobce, že respektuje právní řád a plní své povinnosti, soud předně konstatuje, že tuto skutečnost považuje za samozřejmou. Především ale nepředstavuje tvrzení možné újmy a z hlediska posuzování splnění shora uvedené první podmínky k přiznání odkladného účinku žalobě, je tak irelevantní.
- 13 S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že první podmínka plynoucí z ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. splněna není, a proto se již nezabýval zkoumáním podmínek zbývajících a návrh na přiznání odkladného účinku žaloby zamítl.
- 14 Nad rámec výše uvedeného zdejší soud poznamenává, že usnesení o odkladném účinku žaloby s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).
- 15 Druhým výrokem uložil soud žalobci povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Z § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) vyplývá, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na vydání předběžného opatření vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit. Judikatura přitom dovodila (srov. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32), že na vznik povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku je třeba analogicky vztáhnout právní úpravu poplatkové povinnosti za návrh na vydání předběžného opatření. Soud tak žalobci vyměřil soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku podle položky 20 Sazebníku, který je přílohou zákona o soudních poplatcích a splatnost poplatku stanovil podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích do tří dnů od právní moci usnesení.

Poučení :

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s].

Praha 4. září 2017

Olga Stránská, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Nešporová